

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Blandede optegnelser, ideer og udkast 1848-50 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Blandede optegnelser, ideer og udkast 1848-50 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p385-txt-shoot-n393.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

P385:393

Velvillig Henvendelse til Samtidige.

Udsat for de forskielligste Domme, de uretfærdigste, de taabeligste, har jeg hidtil taus holdt ud at passe mit Arbeide som Forf. Det er faldet mig paa, at jeg dog engang burde ganske ligefrem sige et Par Ord i den Anledning. Thi selv om jeg nu kan udholde at leve paa den Maade: vist er det, der vil altid være en Deel Samtidige, som kunde have meget mere Gavn af mig, end de have, hvis de ikke lode sig forlede af saadanne Domme, eller vel endog forlede til at dømme med. Det Meste nemlig af hvad der udenvidere dømmes som Særhed, Stolthed o: s: v:: jeg tør høitideligt forsikkre at en saare stor Deel deraf i ethvert Fald er noget meget omhyggeligt Overveiet og Gjennemtænkt, og Meget deraf ligefrem Xstodom, kun at Folk i Almdl. ikke forstaae sig slet saa godt paa Christendom som jeg.

Selv den meest overfladiske Betragtning vil let kunne skjønne, at jeg ingen jordisk Løn har for min Flid og min Stræben. Jeg tjener ikke Penge som Forf., stundom giver jeg Penge til, medens det dog er vist, at neppe nogen Yngre er budet saa brillante Vilkaar som mig, hvis jeg vilde tjene Øieblikket; men er da dette en Brøde, at jeg for egen Regning skaffer det lille Land en Forfatter, hvis Skrifter vilde existere, naar Øieblikkets Frembringelser ere glemte! Jeg har udsat mig for Pøbelagtighedens og Raahedens Mishandling, efterstræbt tillige af mangen de Anseeteres misundelige Rænke: hvad jordisk Løn skulde jeg saa kunde have; selv om jeg overøstes med Hæderstegn og Udmærkelser, hvad vilde det hjælpe mig, Pøbelagtigheden vilde blot hver Gang finde en ny Anledning til Mishandling, ja det vilde vel næsten være den kiærkomment, blot for at kunne med fornyet Interesse fortsætte det Begyndte.

Men forholder dette sig nu saaledes (at jeg ingen jordisk Løn har for min Flid og min Stræben), saa bør dog ogsaa enhver Redeligere og Alvorligere indsee – vistnok ikke, at det dermed er afgjort, at jeg tjener Sandheden, men at man maa dømme lidt langsommere, at der af mig, hvordan man vender og dreier det, maa være Noget at lære.

Dette Skridt vil vel atter blive misforstaaet af Mange; mit Haab er, at det dog maaskee ogsaa vil blive forstaaet og taget til Eftertanke af en Deel Enkelte; og i et hvert Fald min Trøst er, at jeg har gjort Mit og maaskee Det, som faldt mig vanskeligst at gjøre.